

14 БЕРЕЗНЯ У КИЄВІ РОЗПОЧИНАЄ СВОЮ РОБОТУ XXIII З'ЇЗД ЛЕНІНСЬКОЇ КОМУНІСТИЧНОЇ СПІЛКИ МОЛОДІ УКРАЇНИ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий Комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XIX № 32 (2448). ВІВТОРОК, 14 БЕРЕЗНЯ 1978 року. Газета виходить з 1939 року. Ціна 2 коп.

„ЗЕНІТИ“ — НА ЗЕМЛІ

ПОВІДОМЛЕННЯ ТАРС

10 березня 1978 року, після успішного завершення програми робіт на борту орбітального науково-дослідного комплексу «Салют-6» — «Союз-27» — «Союз-28» міжнародний екіпаж у складі Героя Радянського Союзу, льотчика-космонавта СРСР Губарева Олексія Олександровича і космонавта-дослідника громадянина СРСР Ремєка Владимира повернувся на Землю. Космонавти товариші Романенко і Гречко продовжують роботу на борту орбітальної станції «Салют-6».

Посадка спускного апарата космічного корабля «Союз-28» відбулась у заданому районі території Радянського Союзу за 310 кілометрів на захід від міста Цілінограда. Самопущі товаришів Губарева і Ремєка після приземлення добре.

У розрахунковий час корабель «Союз-28» відстикувався від орбітального комплексу. Відповідно до програми було проведено гальмування корабля «Союз-28» і розділення його відсіків. Після керованого польоту спускного апарата було введено в дію парашутну систему, безпосередньо біля Землі включились двигуни м'якої посадки, після чого спускний апарат плавно приземлився.

Під час роботи двох екіпажів на борту орбітального науково-дослідного комплексу проведено цикл астрономічних досліджень, космонавти спостерігали візуально і фотографували різні райони поверхні Землі з метою вивчення природних ресурсів.

У ході семидобового польоту товариші Романенко, Гречко, Губарев і Ремєк виконали також ряд спільних технологічних і медико-біологічних експериментів.

СЛОВО — ДЕЛЕГАТАМ

У суботу молодь Кіровоградщини проводжала на XXIII з'їзд комсомолу України кращих із кращих своїх представників. У складі делегації — комсомельські працівники, активісти, передовики і новатори виробництва, майстри високих урожаїв і надойв, відмінники навчання.

Перед від'їздом до Києва делегати зустрілися в обкомі комсомолу з першим секретарем обкому Компартії України М. М. Кобилянським. Добрим напуттєм стала для них ця зустріч. Напуттям перед звігом, який тимати кожному на комсомольському форумі за минулі чотири роки. І звіт цей про справи від з'їзду до з'їзду, про те, як зростала і міцніла комсомольська організація Кіровоградщини на вахті десятиріччя.

Про це говорять сьогодні делегати XXIII з'їзду ЛКСМ України.

(Див. 2 стор.).

29 жовтня минулого року молодь Кіровоградщини вирушила в обласну краєзнавчу експедицію «Пошук — 60 комсомольських літ».

Сьогодні, в день відкриття XXIII з'їзду комсомолу України, учасники експедиції рапортують: робота по написанню історії комсомолу області триває успішно.

Зібрано чимало матеріалів про комсомольські осередки, знайдено фотографії перших комсомольців, розшукано ветеранів комсомолу, їхніми спогадами списано перші зошити.

У школах, кімнатах бойової слави появляються куточки, присвячені історії комсомолу, виготовлено перші стенди, фотоальбоми, які створюють матеріалами комсомольського літопису. Молодь Кіровоградщини з ентузіазмом зустріла ініціативу ЦК ЛКСМ України про створення музею комсомольської слави республіки.

Закінчився другий етап експедиції. Пропонуючи увазі наших читачів шостий випуск нашої тематичної сторінки, закликаємо всіх, хто це не бере участі в роботі експедиції, стати в лави учасників пошуку. Впиши свою сторінку в історію комсомолу Кіровоградщини й в історію комсомолу України.

ОБЛАСНИЙ ШТАБ КРАЄЗНАВЧОЇ ЕКСПЕДИЦІЇ
«ПОШУК — 60 КОМСОМОЛЬСЬКИХ ЛІТ».

(Див. 3 стор.).

КОМСОМОЛОМ В ЖИТТІ СЕБЕ СТВЕРДЖУЮ— ВЧОРА, СЬОГОДНІ, ЗАВЖДИ!

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ
ТЕЛЕТАЙП

РАПОРТУЄМО З'ЇЗДУ

Почесний титул «Кращий молодий раціоналізатор» у нас носить член комітету комсомолу відділу головного технолога, інженер Сергій Сомотуга. Минулого року Сергій подав 12 раціоналізаторських пропозицій, загальний економічний ефект від яких становить 3467 карбованців. Його пропозиції сприяли поліпшенню якості продукції. Колектив нашого заводу за підсумками соціалістичного змагання 1977 року за звання «Підприємство високої якості продукції та бездефектної праці» виїшов у число переможців по області. В ці дні Сергій Сомотуга закінчує нову розробку вдосконалення радіаторів трансформаторів.

Г. ОБДУЛОВ,
контролер ВТК, член комітету комсомолу Олександрійського електромеханічного заводу.

Особливо напруженими для колективу комсомольсько-молодіжної колонії машиніста-інструктора А. І. Онищенка були ці передз'їздові місяці. А вже всі молоді машиністи і їхні помічники прагнули відзначити форум комсомольців республіки високими результатами у праці.

Минулого року колектив колонії провів уже 397 великовантажних рейсів, перевізши 190 704 тонни надпланових народногосподарських вантажів і зекономив 5320 кіловат-годин електроенергії.

Трудова вахта на честь 60-річчя ЛКСМ, яку несуть молоді залізничники, триває.

В. ЛИТВИНОВ,
групкомсорг комсомольсько-молодіжної колонії Знам'янського локомотивного депо.

До 60-річчя Ленінського комсомолу наша комсомольсько-молодіжна бригада формувальників, очолювана В. Д. Недзельським, зобов'язалась виконати план ювілейного року і дати 48 тисяч кубічних

метрів збірного залізобетону. А до XXIII з'їзду ЛКСМ України ми брались виробити 25 кубометрів продукції понад план. На сьогодні маємо 27 кубічних метрів.

Отже, почин зроблено. Весь колектив прагне швидше перевищити виробничі завдання. Особливо високий темп роботи буде в дні з'їзду.

А найвища мета у нас — вибороти звання колективу імені 60-річчя ВЛКСМ.

С. ПАТЕРИЛО,
групкомсорг комсомольсько-молодіжної бригади формувальників головного заводу виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія».

Під девізом «План товарообороту першого кварталу — до відкриття XXIII з'їзду комсомолу України!» змагалися всі комсомольсько-молодіжні колективи нашого об'єднання. Комітет комсомолу регулярно підбирав підсумки цього трудового суперництва.

Першими рапортували: про виконання зобов'язань дві комсомольсько-молодіжні бригади комплексу «Культура в побуті». Бригада продавців радіодеталей, очолювана Любоєм Яценко, 4 березня завершила виконання квартального плану товарообороту. Після цього двічі реалізували товариш ще більш як на 4 тисячі карбованців.

Наступного дня про грудневий перемогу доповіла комітетові комсомолу бригада капітальних Галини Замуренко. Понад три тисячі карбованців до плану приплюсували члени бригади в перший день з'їзду.

Н. СКЛЯНИЧЕНКО,
секретар парткому універсального торговельного об'єднання «Кіровоград».

ДЕЛЕГАТИ XXIII З'ЇЗДУ КОМСОМОЛУ УКРАЇНИ ВІД ОРДЕНОНОСНОЇ КІРОВОГРАДСЬКОЇ.

КОМСОМОЛОМ В ЖИТТІ СЕБЕ СТВЕРДЖУЮ — ВЧОРА, СЬОГОДНІ, ЗАВЖДИ!

Слово — делегатам ПРО ДЕНЬ ЗАВТРАШНІЙ

Ніна ВАСИЛЬЄВА,
механізатор колгоспу імені
Суворова Устіївського
району:

— Чотири роки тому мені випала велика честь бути делегатом XVII з'їзду ВЛКСМ. І ось нині комсомольці області вдруге виявили мені високе довіря — обрали делегатом XXIII з'їзду ЛКСМ України.

Згадую ці минулі чотири роки. Чим вони були знаменні для нашого господарства, для мене?

Для колгоспу — щедрими врожаєм кукурудзи. На окремих полях ми збирали й по 60 центнерів зерна з гектара. Лише торік озимі видали по 35 центнерів на кожному гектарі посіву. Нинішнього року трудівники господар-

ства взяли ще вищі соціалістичні зобов'язання.

Для мене особисто це були радісні роки — одержала другу високу урядову нагороду (перша — орден Трудового Червоного Прапора) — орден Жовтязої Революції.

Присмню згадувати про вчорашні успіхи. Але сьогодні треба думати про завтрашні. Тож наша механізована ланка й зобов'язалася виростити на кожному гектарі закріпленої площі по 45 центнерів зерна качанистої. Ми загалом уже підготувалися до весняних польових робіт.

Пунктирний спосіб сіяби, яким ми користувалися кілька попередніх років, не виправдав себе — надто забур'янили площі. Тим-то нині ми вирішили

повернутися до квадратно-гнездового способу, щоб можна було обробляти плантації у двох напрямках. Та от біда — сівалок квадратно-гнездових немає. Отже, ускладнюється боротьба за високий урожай. Але як би там не було, а 60-ту річницю Ленінського комсомолу ми повинні відзначити вагомими трудовими успіхами.

Кілька днів тому я поспішала до школи, як на свято. Кілька днів тому у нас відбулися загальношкільні комсомольські збори. Перші в нашому житті.

І на них ми вели мову про комсомольські з'їзди. Про те, з чим прийшли до республіканського форуму, якими успіхами зустрічатимемо XXIII з'їзд ВЛКСМ.

З гордістю звітували десятикласники. На честь з'їзду комсомольці працювали під девізом «Випускник — без жодної трійки!» І слова свого дотримують. На зборах ми вирішили, що таке зобов'язання — вчитися без

трійок — візьмуть не тільки завтрашні випускники, а й усі комсомольці нашої десятирічки.

— Я теж старатися, — сказав Олег Можний, мій однокласник.

І я впевнена: буде. Бо теж готуються до вступу в комсомол. Він розуміє: це відповідально. Бо це складно — бути завжди попереду. Але почесно. І тому прийняти мене в члени ВЛКСМ. Усі обов'язки, покладені на мене, виконуватиму з честю...

Там, на з'їзді, що відкривається сьогодні в Києві, звітуватиме юна нашої республіки. Значить, ітиме мова про нас усіх. І про діла комсомольської організації нашої школи також. Адже оті 60 кілограмів металевого лому, що їх зібрав кожний наш учень, — то вже вклад, хай і невеликий, у загальну справу. Там, на з'їзді, визначатимуться завдання

комсомолу України. Наші завдання. Мої завдання. Бо і я нині в отих найпочесніших лавах молоді. Бо і я вже комсомолка.

Нині ми вивчаємо історію комсомольської організації нашого району, міста. Зустрічаємося з ветеранами комсомолу — Петром Васильовичем Видаком, Надією Панасів-

І Я В ЧЕРВОНІХ ЛАВАХ

ною Братусь, Василем Никифоровичем Бориском. Слухасмо їхні розповіді про буремні двадцять років. І продовжуємо їхні славі діла. Успішним навчанням, допомогою колгоспам, зібраними тоннами металолому і макулатури. І отими словами: «Прошу прийняти мене в члени ВЛКСМ...» Так написали напередодні дня народження комсомолу мої однокласники Іра Запсенко, Олена Кузьменко. Так написали, готуючись до XXIII з'їзду комсомолу України, ще сорок учнів нашої школи. Так напише незабаром Олег Можний і ще багато восьмикласників. І пишатимуться особисто причетністю до великих комсомольських справ. Як пишасмо ми сьогодні.

Л. ПАВЛЕНКО,
учениця 8 «А» класу
Новомиргородської середньої школи № 2.

Слово — делегатам

ГОЛОВНЕ — ДРУЖБА

Надія КАТАН, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади слюсарів-складальників цеху № 3 Кіровоградського заводу радіовиробів:

— Середній вік членів нашої бригади — 21 рік. Якщо проаналізувати виробничі показники, то колектив досить-таки перспективний. Наприклад, дівчата здають у середньому 96—97 процентів продукції з першого перед явленням, хоча багато в чому бригада залежить від суміжників.

І нині, де тільки ця може похвалитися наш колектив. Сьогодні вже не існує проблем, кого поставити на місце відсутньої робітниці. Бо дівчата можуть виконувати не тільки свої операції, а й суміжні. Я вже казала, що ми залежимо від інших колективів (так само, як і вони залежать від нас). А тому доводиться поспішати дівчат у сусідню бригаду тоді, коли там хтось захворів. Це на користь і їм і нам.

І, головне, дружнішою стала бригада. Дівчата прийшли прямо до мене додому, щоб провести в Києві на XXIII з'їзді ЛКСМ України. Зворушливо так вийшло.

ДОВІР'Я ВИПРАВДАЮ

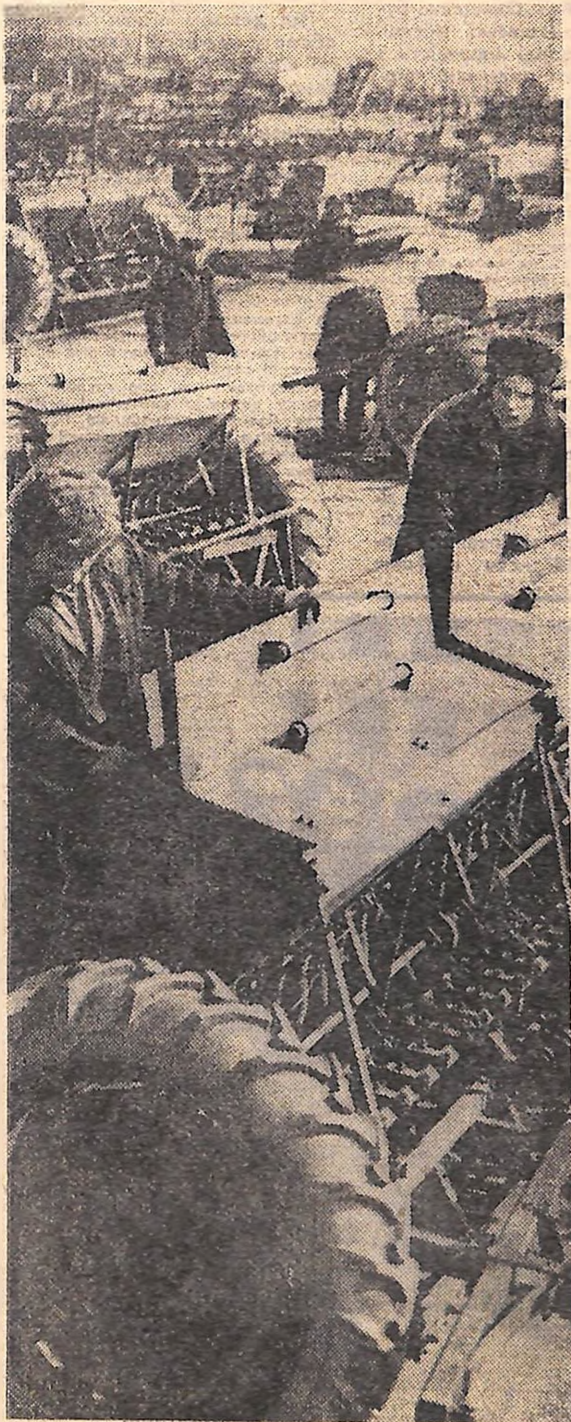
Ярослава
АНДРУШАКЕВИЧ,
группант комсомольсько-молодіжного
колективу ферми:

— Невеликий колектив працює на молочнотоварній фермі Несватківського відділку Другого імені Петровського Олександрівського цукрокомбінату. Нас, доярок, усього 23. Але сильні ми не кількістю, а вмінням працювати, атмосферою взаємодопомоги і взаємовиручки, що панує серед тваринників. Тим-то минулого року ми й перемогли в обласному змаганні серед комсомольсько-молодіжних колективів — по 3490 кілограмів молока від корови одержали.

Торік я подола від кожної корови по 3600 кілограмів молока. У нинішньому, ювілейному для Ленінського комсомолу році вийшла собі великий рубіж — 3700 кілограмів. Іншаке й не можна групу комсомолов. Мої подруги так узяли відданість зобов'язання.

Мене обрали делегатом XXIII з'їзду ЛКСМ України. І задумалася я напередодні від'їзду: а чи виправдаю свою працю довір'я комсомольської області?

Почікавилься у журналі обліку надоїв. Довідалася: за два місяці по 616, а на 10 березня — близько 730 кілограмів молока від корови. Отже, якщо й далі так працюватиму, то за рік подолаю чотиритисячний рубіж.

У ХЛІБОРІВІ — ВЕСНЯНІ ТУРБОТИ. У ТРАКТОРНИЙ БРИГАДИ КОЛГОСПУ ІМЕНІ ХХ З'їзду ВЛКСМ БОБРИНЦЬКОГО РАЙОНУ, ДЕ БРИГАДИРОМ ГЕРОЙ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ПРАЦІ СЕМЕН ОНУФРІЙОВИЧ ГОНЧАРКО. ВСЮ ТЕХНІКУ ВІДРЕМОНТОВАНО ПІ ПОСТАВЛЕННЮ НА ЛІНІЙКУ ГОТОВНОСТІ. МЕХАНІЗАТОРИ ВЖЕ СЬОГОДНІ МОЖУТЬ ВІЙТИ В ПОЛЕ (ФОТО ЗЛІВА).

ВПЕРШЕ ІННІШНЬОЇ ВЕСНИ ПРАЦЮВАТИМЕ В ПОЛІ І ВИПУСКНИК БОБРИНЦЬКОГО СІТУ № 2 КОМСОМОЛЦЬ МИХАЙЛО КОЛІСНИЧЕНКО (ФОТО СПРАВА).

Фото В. КОВПАКА.

НА ЮВІЛЕЙНІЙ ВАХТІ

Андрій СКЛЯРЕНКО,
перший секретар Новомир-
городського райкому
комсомолу:

— За чотири роки в нашому районі в члени ВЛКСМ вступили 350 юнаків і дівчат, в основному з числа колгоспників і робітників. Поліпшилася якісний склад секретарів первинних комсомольських організацій. Після останньої звітно-виборної кампанії три з чотирьох ватажків — це комуністи, які мають вищу, незакінчену вищу або середню спеціальну освіту. Тобто якісний склад районної комсомольської організації поліпшився як знизу доверху, так і зверху донизу. Це позитивно позначилося на громадсько-політичній активності спільни-

Слово — делегатам

на їхньому рахунку за час між з'їздами комсомолу республіки і країни чимало патріотичних починань. Так, під час обміну комсомольських документів комсомольці колгоспу «Прогрес» та комбикормового заводу виступили з ініціативою «На заготівлю кормів — комсомоль-

ськими законами!» Понад 6 тисяч юнаків і дівчат, 50 комсомольсько-молодіжних загонів працювало на «зелених ланках». Ці ентузіасти допомогли створити в багатьох господарствах півторарічний запас кормів. Злегом громадської активності позначено вахту на честь 60-річчя Великого Жовтня. За право підписати Рапорт Ленінського комсомолу на честь ювілею боролися 36 постійних і 112 тимчасових комсомольсько-молодіжних колективів. Такої масової участі у змаганні за виконання планів п'ятирічки районна комсомолія досі ще не знала.

Саме на ювілейній вахті комсомолки птахофабрики колгоспу імені Ілліча, впровадивши досягнення науки і техніки, перейшли до обслуговування кожної 20 тисяч курей замість 1—1,5 тисячі.

Темпи минулого року молоді трудівники району зберігають і в рік 60-річчя Ленінського комсомолу.

ВИПУСК № 6

„ПЕРША ОБ'ЄДНАНА ПРАЦЯ“

У попередньому випуску нашої сторінки йшлося про організацію артілі в селі Хмельовому. Нам удалося розшукати архівні матеріали про першу комуноу на околиці Хмельового — в Новоігнорівці. Приклад перших комунарів-новогорівців наслідували трудящі селяни Хмельового.

«Почали з нуля. Дев'ять бідняцьких родин відділилися із землею до одного місця, з один гурт. Коштів ніяких. Усю одержану землю здали в оренду з полозину...»

Так вони починали, оці дев'ятеро комунарів: Михайло Білецький, Гаврило Майдебуря, Іван Главацький, Юхим Черв'як, Яків і Сергій Майдебурі, Григорій Стрюк, Микита Товстоїт, Петро Запорожець. Назвали своє товариство «Перша об'єднана праця». Було це 1922 року.

«...За те, що одержали від оренди, придбали інвентар, купили чотверо коней, молотарку, сівалку... 1925 року надали нам кредит. Дістали ми «Фордзона».

То була найщасливіший день у комунарі. Микита Товстоїт прогуркотів новеньким трактором через усе Хме-

льове, викликаючи заздрість у дорослих і тривожаючи мріями хлопчачі серця. «Нині в артілі спільного майна на 5888 карбованців. Тепер маємо шестеро коней, трактор, молотарку, плуги, борони. В артілі 68 ідоків, землі із садом 119 десятин (202 га). Є конюшня, амбар, контора», — так писав один з комунарівців до окружної газети для селян «Червоний шлях» у жовтні 1927 року.

Згодом збудували млин. До товариства приходили нові члени: О. С. Ковчак, П. О. Данильченко, М. Г. Ковчак, Н. В. Луполов, А. Г. Кобець, Г. А. Заводов, О. Ф. Шевченко... Авторитет комуни зростає.

Вони не замикались у своєму господарстві. Бачили своє завдання в тому, щоб допомагати біднішим, безземним селянам. Адже вони володіли сталевим коном. Тільки 1927 року комунаріці обслу- жили за тридцять два дні 55 сімей хме-

льовчан. Це була величезна допомога селянам. А головно — члени «Першої об'єднаної праці» довели жителів Хмельового, що працювати колективом набагато краще. Перше зерно колективізму проросло на хмельській землі.

Нині на території обох колишніх товариств розташувалися орденна Лєніна колгосп імені Карла Маркса та колгосп імені Кірова. Трудяться в них сини і внуки перших колективістів.

Ідуть роки. Крокує країною 61-й рік Радянської влади. Та не забуваються ті, хто виборював її, боронив від ворогів, відбудовував господарство, організовував перші артілі. Ще й сьогодні той район, де колись, у далеких двадцятих, була «Перша об'єднана праця», очолювана Г. І. Майдебурою, зовуть у народі комуно-о.

Ю. ДМИТРЕНКО.

● Вихованці комсомолу

НЕ ДАНО СТАРІТИ

НА СВІТІ немає язища, поза зв'язком — усе зв'язане між собою, хоч ми того іноді й не помічаємо: мабуть, нам просто не вистачає часу віднаходити й аналізувати ці зв'язки. Чи поспішаємо жити? Нам вічно ніколи! Ми хочемо встигнути більше, більше, більше! Людина незбагненна і ненаситна у своєму творенні. І якби їй було віддано не один, а два чи й три віки, вона все одно не стомлювалася б творити, бо творчість нескінченна, як саме життя на Землі. Власне, життя — то і є творчість, поза творчістю — воно майже ніщо.

Колишню комсомолку із села Марто-Іванівки (нині Олександрійський район) Галину Чмигу вже двічі відзначили преміями імені М. В. Ломоносова, її присвоєли звання доктора історичних наук.

Гай-гай, як давно все це почалося... Колись, як була вона ще Галинською, — після тут козу і гусей; колись, п'ятинадцятирічною дівчиною, приймали її тут у комсомол; колись вона писала тут до райкому комсомолу заяву і просила послати її на навчання до Москви... Все почалося колись тут, у своїй рідній Марто-Іванівці.

А кілька років тому Галина Федорівна Чмига написала капітальну працю «Історія колгоспного руху на Україні». За яком між двома преміями імені М. В. Ломоносова, професорською посадою і званням доктора історичних наук і написанням капітальної праці стає очевидним. Але, з другого боку, одразу її не збагнеш: як же вона, колишня сільська комсомолка, могла написати цю історію? Для цього вона повинна була її знати, і не як-небудь, а досконало, а щоб знати, треба було її зивчати. Авторки книжок звичайно так і роблять: усе у них починається з вивчення і збирання матеріалів. У комсомолки

Галі Чмиги все складалося зовсім інакше: вона почала ту історію творити своїми власними руками.

Галина агітувала за колгоспи: читала людям газети і книжки, декламувала вірші, сперечалася і переконувала, співала і плакала, коли їй не дуже вірили або вірили не всі...

А коли куркулі почали стріляти з обрізів по активістах, Галина сказала собі: «Умру, а все одно не одступлюсь!» Передвсім вона стала просити батька, щоб він неодмінно першим подав заяву до артілі. «Інакше... які ж ми з тобою комунистичні, татуню?»

Потім почалося найважче: проти них пішли війною сільські мироїди-куркулі. Відверто виступити боялися, тому діяли тихою сапою: отруювали успішних корів та волів і напускали лишаїв та іншої капості на коней, палили артільську соломку і полову, підмішували паризьку зелень у сім'яні сіна (зелене ж — не видно), стріляли в голову правління, заковували в землю і гноїли хліб — аби тільки не дістався сільській бідноті та робітничому класові, підкидали писульки Галі з батьком: «Не айдете з комуни — уб'ємо!» — і вимагали відповіді «з тієї ж білізлящою години і ночі». А записочку відповіді кинути, маючи, тамто (казувалося, де саме). Галина одразу ж віднесла туди записку з трьох слів: «Побачимо, хто кого!» Того ж дня пішла трусити у куркулів хліб. Накла-

ла позну підзоду мішків з пшеницею та житом і повезла на станцію Користівка. На тій підводі поруч молоденького чубатого кучера сіла й сама, та не з пустими руками, а з обрізом — з тим самим, що «виструсили» вранці разом з хлібом. Коли позерталися додому (а це було, як вже стемніло), в чистому полі пролунав прости́л, а за ним і другий. Кулі влучили, мабуть, у колеса, бо віз раптом мовби схитнувся на місці, підстрибнув на вибоїні і покотився, поторохтів з такою швидкістю, що, здавалося, мовби його не коні несуть за собою, а сам він з лютим підстрибом набігає на них, підганяє, квалить.

Удома на столі лежала записка з райкому комсомолу. І як вона, Галина, забула про неї! Адже ту записку принесли ще вчора. А говорилося в ній ось про що: їй, членові райкому, доручалося створити комсомольську організацію в сусідньому селі Заенигородці. І зробити це треба було не будь-коли, а вже сьогодні ввечері. Галина згадала, що на дев'яту годину там призначено збори молоді, і глянула на старенькі ходики, що помаленьку цокали собі на стіні. Було вже половина на дев'ять, і Галина подумала, чи встигне вона дійти до Заенигородки за тридцять хвилин! Адже це чотири кілометри. Похапцем випила кучель молока без хліба, а шма-

ток покпала в кишеньку: «Можливо, в дорозі з'їм» — і побігла. Саме так — побігла. Час від часу зупинялась, віддикувалась і знову підбігала скільки могла, наскільки вистачало сил. Спізнилася лише на п'ять хвилин. І вигляд у неї був такий, наче за нею хтось гнався: захекана, спітніла.

Збори затяглися до пізної. Вона сама зробила доповідь, а потім ще тричі виступала з дебатах. Дебатувати, коли б вона хотіла чи мала на те змогу, можна було б тут і до самого ранку. Які тільки питання не дискутувалися! Адже такі збори були тут уперше. Комсомолку Галину Чмигу з Марто-Іванівки, виявляється, знали майже всі звенигородські хлопці і дівчата, бо, коли мова зайшла про те, кого обрати секретарем комсомольського осередку, всі закричали:

— Галино Чмигу! Галино!

— Дівчі не обрають, — усміхнулася на те Галина. — Спасибі вам, хлопчики і дівчата, але ж я вже...

— Засадана! — пожартував хтось із хлопців.

— Так. Мене обрали в Марто-Іванівці два тижні тому.

— Значить, спізнилися... — зіткнув той же хлопець, і в клубі на якусь хвилину нависла тиша, задумлива, трохи сумовита.

Так почала вона, Галина Чмига, творити ту історію, яку описала потім, через тридцять п'ять — сорок років, у своїй капітальній праці, що принесла їй славу доктора історичних наук.

Слава вченої! Де і як вона почала народжуватися — ми вже знаємо: там, у рідній Марто-Іванівці. Але ж того, звичайно, було не досить, далеко

не досить. Усе, зв'язане з Марто-Іванівкою, — то тільки перші кроки, зробивши які, вона могла написати в якійсь мірі вже створену нею історію своєї землі, свого краю. Потім були ще роки довгого й упертого навчання, читання сильних книг, думання і думання.

З дівчини Галина Федорівна Чмига повернулася у званні капітана з орденом Червоної Зірки і шістьма медалями. Та як зникло око береже вона це одну нагороду таке собі злізне мілке кружальце з цифрою «десять» на ньому: це жетон, виготовлений на честь десятиріччя комсомольської організації Олександрійського району на Кіровоградщині. «Кружальце» вручили історичній Галі Чмизі 1930 року, майже півстоліття тому. На вигляд несприятлива, скромна, але неказанно дорога для неї нагорода: адже саме тоді так багато було віддано людям і так багато було зроблено для них. Можливо, тому і була вона, та нагорода, такою дорогою для неї, що нагадувала їй ранню молодість і незабутніх друзів тієї перш. Ось вони всі на поштових від давності фотознімках. Гали з двома своїми сестрами і подружками на прощанні колгоспних бурків у 1930 році. Ось вона з комсомольським (напіввійськовий) формі того часу. Її виповнилося лише історичних років, а вона вже секретар комсомольського осередку колгоспу «Паризька комуна». А ось її фотографія, зроблена після того, як 1931 року їй, Галі Чмизі, було вручено премію на районному з'їзді передовців сільського господарства. І, нарешті, ми бачимо її в групі комсомольських одиолітків на Першому Всеукраїнському з'їзді жіночої молоді, сфотографованих разом з Григорієм Івановичем Петровським — всеукраїнським старостою.

Ось уже сорок восьмий рік Галина Федорівна Чмига носить свій пам'ятний жетон. Нестаріюче комсомольське серце у Галини Федорівни. Гарячим серцем не дано старіти.

Г. КОМЛЕВ,
А. КОХАН.

м. Олександрія.

З РАПОРТУ КРАЄЗНАВЧОГО ЕКСПЕДИЦІЙНОГО ЗАГОНУ «ПОШУК — 60 КОМСОМОЛЬСЬКИХ ЛІТ» ГЛОДОСЬКОЇ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ НОВОУКРАЇНСЬКОГО РАЙОНУ

Командир загону
Олег ЛІТВИНЕНКО.
Керівник клубу юних
слідовців «Пошук»
Д. К. ПОЛОЗЮК.

Протягом січня та лютого загін виконував завдання другого етапу експедиції «Зоря соціалізму. Комсомольські організації області в період колективізації, індустріалізації, перших п'ятирічок».

Ми розшукали близько 60 комсомольців тридцятих років, що проживають у нашому селі і в інших місцях. Одержали їхні згоди про роботу комсомольської організації в період створення колгоспів.

Влас Ракун, який проживав у Великій Вищі, пише: «1929 року мене прийняли в члени комсомольської організації села Глодосів. У період об'єднання селян у колективні гос-

подарства у нас, комсомольців, було багато роботи. Проводили заняття по ліквідації неписьменності серед дорослих. У тісних хатах-читальнях готували і ставили п'єси для населення.

Сестри Марія і Галина Михайленко були тоді найактивнішими комсомолками, про них і тепер з повагою розповідають односельчани.

Своїх кращих активістів комсомольський осередок висував до керівництва колгоспами.

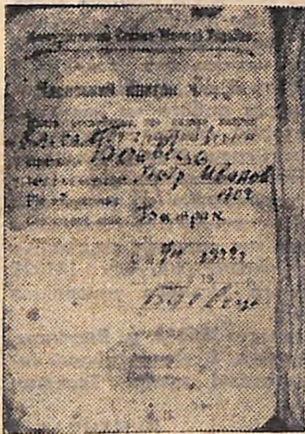
Глодосівці пазивають багатьох комсомольців — активістів нашого села. Зокрема, Василя Ткалича, Андрія Шуліку, Григорія Карпенка, Дем'яна Остапенка, Івана Яковенка, та інших.

Члени пошукового загону виготовили стенд «Комсомольці двадцятих років».

Майже всі наші комсомольці 30-х років були учасниками Великої Вітчизняної. Про їхні подвиги ми розповімо в третьому етапі експедиції «Солдати Перемоги».

ШТАБ КЛУБУ
«ПОШУК».

ЕКРАН „ПОШУКУ“

Серед матеріалів, що надійшли від краєзнавців на адресу штабу експедиції, ми нагнали на два негативи. Зробили фотознімки і публікуємо їх. Завдання пошуковців: дізнатися, як склалася доля наймита Петра Бовця з Білізвестрадки. Що за осередок зображений на фотографії? Чи залишився хто живим з його членів? Де вони, комсомольці 30-х років? Отже, в пошук!

ЗАКІНЧИВСЯ ДРУГИЙ ЕТАП ЕКСПЕДИЦІЇ «ЗОРЯ СОЦІАЛІЗМУ. КОМСОМОЛЬСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛАСТІ В ПЕРІОД КОЛЕКТИВІЗАЦІЇ, ІНДУСТРІАЛІЗАЦІЇ, ПЕРШИХ П'ЯТИРІЧОК».

До редакції продовжують надходити матеріали краєзнавців, рапорти комсомольських пошукових загонів. Як і минулого разу, сьогодні ми назвемо кращі з них. Це рапорти комсомольців села Мечиславки Ульяновського району, школярів села Глодос Новоукраїнського району, учнів Світловодської середньої школи № 4, Богданівської восьмирічки Голованівсько-

го району, матеріали М. Шварцбурга, Г. Комлеза, А. Кохана, Г. Шаманського та інших. Деякі з них ми друкуємо сьогодні. Інші ввійдуть до нарисів історії комсомолу Кіровоградщини.

Декому з учасників пошуку рідимо звернутися до основних положень експедиції (див. «МК» за 29 жовтня минулого року). Нагадаємо, що обласна краєзнавча експедиція має на меті збирання матеріалів з історії комсомолу Кіровоградщини, а не взагалі з історії. На жаль, окремі експедиційні загони не зрозуміли цього і присилають нам розповіді про минуле свого краю.

УВАГА! Редакція газети „Молодий комунар“ оголошує набір до школи молодого журналіста

До ШМЖ буде зараховано осіб, які успішно пройшли творчий конкурс і подадуть характеристики з місця роботи чи навчання.

Під час занять у школі молодого журналіста ви ознайомитеся з основами журналістської роботи, з діяльністю відділів редакції, виконаєте конкретні завдання, візьмете участь у підготовці тематичних номерів газети. Лекції на заняттях читатимуть провідні журналісти Кіровограда. Для іногородніх діятиме факультет заочного навчання.

Особі, які добре себе зарекомендують під час навчання в ШМЖ, одержать рекомендації для вступу у вищі учбові заклади на факультети журналістики.

Наш творчий конкурс присвячується 60-річчю ВЛКСМ і проходить під девізом «60 героїчних років». Ми чекаємо від вас цікавих, змістовних розповідей про знаменні події в житті країни і народу, про ті зміни, які відбулися за роки Радянської влади у ваших селах і містах, про особистий внесок ваш і ваших близьких у справу будови комунізму, про

те, як ви і ваші товариші зустрічають 60-річчя Ленінського комсомолу.

На конверті не забудьте вказати: «На творчий конкурс «60 героїчних років»».

Кращі з робіт буде опубліковано на сторінках газети. Молодь, яка успішно витримає конкурс, буде зарахована до ШМЖ.

Останній строк надсилки робіт на творчий конкурс — 1 листопада. Оголошення результатів конкурсу і зарахування до школи молодого журналіста — 15 листопада. Початок занять у школі — 1 грудня.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ ПАЛАЦ ПІОНЕРІВ. ПЕРЕД ВИХОДОМ НА СЦЕНУ.
Фото І. КОРЗУНА.

Контрасти: десятки і „молоко“

Про те, як вирівнюють «почерк» юні стрільці Кіровограда

Закінчилися змагання з кульової стрільби між стрільцями середніх шкіл міста Кіровограда. На всіх трьох етапах юнаки і дівчата виконували тільки одну вправу — МГ-1. Найбільш масовим був перший етап. Стрільці мріяли силами в шкільних колективах. Цей етап тривав увесь січень нинішнього року. На вогневі рубежі вийшло 3054 стрільці. Тоді загін розрядників з кульової стрільби серед учнів зріс на 206 чоловік. 1618 хлопців і дівчат виконали нормативні комплекси ГПО.

Двадцять найсильніших у кожній школі вийшли до складу збірної команди. Вони й відстоювали честь школи на районних змаганнях. Ось підсумки цих поєдинків. У Кіровському районі участь у змаганнях узяло дванадцять команд. Найсильнішими виявилися представники середньої школи № 13, вони набрали найбільшу кількість очок — 1744 з 2000 можливих. Другим призером стала команда середньої школи № 19 — 1734 очка. В Ленінському районі змагалися вісім команд. Перемогу здобули представники 34-ї середньої школи — 1626 очок. На друге місце, набравши лише 1541 очко, вийшли стрільці середньої школи № 6.

Як бачимо, рівень підготовки стрільців Кіровського району значно вищий, ніж спортсменів Ленінського району. Чому це так? Не заглиблюючись поки що у причини, відзначимо про себе: одні ретельно готувалися до цих змагань, інші більше розраховували на «шастя». Оскільки ж успіх приходить тільки до працюючих, то тепер керівникам і вихователям спортсменів шкіл Ленінського району нема чого знизувати плечима.

Положення змагань вимагало на фінальній міській старті виставити по дві кращі команди з кожного району. Ось до цієї четвірки й увійшли команди, які

посіли перші й другі місця. Це були представники шкіл №№ 13, 19, 34 і 6. І характерно, що фіналісти до вирішальних поєдинків часу не марували. Про це свідчать їхні особисті й командні показники. Тільки відточена майстерність, виняткова зібраність спортсменів могли сприяти тому, що Юрій Кузьку (школа № 23) вдалося послати всі десять куль у десятку. 98 очок вибив Михайло Враль (школа № 13). Командою взяли го-ру представники школи № 19 — 1836 очок. Це на кожного стрільця в середньому 91,8 очка.

Але не будемо дуже втішатися. Бо за новою спортивною класифікацією це до рівного лише нормативу юнацького розряду.

А які показники в інших призерів? Друге місце з 1829 очками посіла команда школи № 13. Третім призером стали спортсмени шостої школи.

Нелогічні показники досягли колективні школи №№ 14 і 17 Кіровського району. Їхні результати були вищими, ніж у кращих команд Ленінського району. Звідси можна твердити, що тут по-справжньому дбають про розвиток стрільського спорту. Цього, на жаль, не скажеш про школи №№ 9, 27, 22, 24, результати стрільців яких були дуже низькими. Тому вони й посіли останні місця. Ось, наприклад, показник школи № 22 на районних змаганнях — 1211 очок. Це в середньому 60,5 очка на кожного стрільця. Рекорд по промахах установив колектив 24 середньої школи, сума очок якого — 758.

Причини довго шукати не треба. В обох цих школах тирів нема, зброї первинні організації ДТСААФ не придбали.

С. ОЛЕСЬКИЙ,
громадський кореспондент «Моло-
дого комунара».

СЕРЕДА

15 БЕРЕЗНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — Фільм «На початку віку». 10.20 — «Клуб кіноподорожей». 15.00 — Док. фільм «Закарпаття, село в центрі Європи». 15.15 — А. Сент-Екзюпері. «Маленький принц». 15.35 — «Справи московського комсомолу». 16.30 — Чемпіонат СРСР з водного поло: ЦСК ВМФ — «Динамо» (Москва). 17.00 — «Відгукніться, сурмачі!». 17.30 — «За екологію й бережливість». Телеаніс. 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Мультифільм «Снігуронька». 18.25 — Тираж «Спортлото». 18.35 — Концерт молодих виконавців радянської пісні. 19.00 — «Життя науки». 19.30 — Кубок володарів кубків з футболу. 1/4 фіналу. «Динамо» (Москва) — «Реал Бетіс» (Іспанія). 21.00 — «Час». 21.30 — «Майстри мистецтв». Павло Лупскав. 22.40 — Док. телефільм «По Алжарі». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. Фільм-концерт «Мелодії блакитних озер». 10.30 — «У харківських хліборобів». 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — Для дітей. «Ставти надії». 11.40 — К. т. «Шкільний екран». 9 клас. Українська література. 15.10 — «Шопенієвський соціалістичного змагання». 15.55 — «Конституція діє, живе, працює». 16.25 — К. т. Виступає дитячий хор «Райдуга» Миколаївського педагогічного інституту ім. Безіменського. 16.35 — «У робітничому клубі». 17.45 — К. т. Говорить делегат ХХІІІ з'їзду ЛКСМ України. 18.00 — Любителям скрипкової музики. 18.30 — «Вісті».

19.00 — Концерт для делегатів ХХІІІ з'їзду ЛКСМ України. Трансляція з Палацу культури «Україна». 20.45 — К. т. «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Художній телефільм «Альпійська любов». 22.55 — Чемпіонат СРСР з водного поло. «Динамо» (Київ) — «Локомотив» (Харків). По закінченні — новини.

П'ЯТНИЦЯ

17 БЕРЕЗНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 8.00 — «Час». 8.35 — Гімн України. 8.55 — Телефільм «Красень-мужчина». 11.00 — Новини. 11.15 — Для дітей. «Сонечко». 11.40 — «Шкільний екран». 8 клас. Історія. 15.00 — До 30-річчя підписання Договору про дружбу, співробітництво і взаємну допомогу між Радянським Союзом і Народною Республікою Болгарією. «По Болгарії». Кіноанорама. 15.45 — «Шахова школа». 16.15 — Концерт. 16.45 — «Москва і москвичі». 17.15 — «Один за всіх, всі за одного». 18.00 — «День за днем». (К-д). 18.15 — «Поле клещів». Передача з колосного Імени Калініна Добровільницького району. (К-д). 18.30 — «Польова пошта «Подвигу». 19.00 — «Основний Закон нашого життя». Інтерв'ю з начальником обласного управління побутового обслуговування В. І. Будьком (м. Кіровоград). 19.15 — «Алкоголізм». Бесіда лікарів. 19.45 — Фільм «Стоянка три години». 21.00 — «Час». 21.30 — Молодіжна програма «Салют, фестивалі». 23.15 — Співає Жан Ферра. (Франція). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 15.00 — Док. фільм. 15.35 — «Знай і змай». Для юних техніків. 16.20 — «Творчість Б. Полсего». 17.05 — Концерт ансамблю «Болра смяна». (Болгарія). 17.30 — «Ленінський університет мільйонів». Показал країни Жовтня. 18.00 — «Орбіта дружби». Соціалістичне змагання Полтавського заводу газорозрядних ламп і Смоленського електролампового заводу. 18.30 — Говорить делегат ХХІІІ з'їзду ЛКСМ України. 19.00 — Вісті. 19.30 — Концерт Київського оркестру народних інструментів. Соліст А. Мокренко. 20.30 — Док. телефільм «Севастопольський курорт». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «Комсомольська». По закінченні — новини.

Т. в. о. редактора М. СЕМЕНЮК.

Воронезький лісотехнічний інститут

ПРОДОВЖУЄ ПРИЙМАТИ СЛУХАЧІВ НА ЗАОЧНІ КУРСИ ПО ПІДГОТОВЦІ ДО ВСТУПУ В ІНСТИТУТ.

На курси приймають осіб, що мають середню освіту, і учнів 10-х класів.

Інститут готує інженерів за такими спеціальностями: лісове господарство, лісоінженерна справа, машини і механізми лісової та деревообробної промисловості, технологія деревообробки, автомобілі та автомобільне господарство, економіка та організація лісової промисловості і лісового господарства.

Слухачам дають методичні вказівки і контрольні завдання, їх вони виконують і присилають на перевірку та рецензування до інституту.

Після перевірки вказані роботи з рецензіями й оцінками повертають курсантам для аналізу допущених помилок. Курсантів, які виконують усі контрольні роботи, з 15 по 30 липня 1978 року викликають в інститут для підготовки до складання вступних екзаменів без додаткової плати.

На час підготовки і складання вступних екзаменів курсантам надають гуртожиток.

Підготовка проводиться з математики, фізики, хімії, російської мови і літератури в обсязі вимог вступних екзаменів до технічних вузів.

Вступники на курси подають особисто або висилають поштою заяву на ім'я ректора інституту, зазначаючи в ній вибраний факультет, рік закінчення навчального закладу і місця роботи й посади батьків, довідку з місця роботи чи навчання (для школярів), поштову квитанцію про переказ грошей за навчання на курсах. Плата за навчання на курсах — 20 карбованців (за весь строк навчання) — посилається переказом через будь-яке поштове відділення на розрахунковий рахунок 141021 Воронезького міського управління Держбанку.

Наша адреса: 394613, м. Воронеж, вул. Тімірязєва, 8, лісотехнічний інститут підготовчі курси. Телефон 64-6-80.

РЕКТОРАТ.

Наша адреса і телефони

314050. ГСП Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патрістичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград. Газета публікується на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Професійне училище текстильної промисловості Полтавської бавовнопрядильної фабрики імені 50-річчя Великого Жовтня

ПРИЙМАЄ УЧНІВ НА 1978—1979

НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

До закладу приймають дівчат віком 15—19 років з освітою за 3—10 класів.

Училище готує кваліфікованих прядильниць, прядильниць-крутильниць, різьничок, мотальниць, знімачок.

Паралельно учні здобувають середню освіту і можуть надалі вступити до вечірнього механо-технологічного технікуму при фабриці.

Строк навчання — від 12 до 24 місяців.

Приймання до закладу проводиться протягом року, без вступних екзаменів.

Початок занять — у міру комплектування груп.

Вступники подають свідоцтво про освіту, свідоцтво про народження або паспорт з випискою (для іногородніх), довідку з місця проживання, 6 фотокарток розміром 3X4 см, медичну довідку (форма № 286), характеристику зі школи чи останнього місця роботи.

Учні забезпечують гуртожитком, вони одержують стипендію, а через 7—8 місяців їх переводять на відповідну систему оплати праці, і вони одержують за вироблену продукцію від 45 до 120 карбованців на місяць.

Адреса училища: 314019, м. Полтава, вул. маршала Бірюзова, 26/1. Телефон 1-95-5-29.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ.